

Jan Torstenson

**nok er
nok nok.**

digte.

1.
fuglene synger
middagssangen
eftermiddagssangen
og aftensangen
morgensangen
fik jeg ikke med.

2.
snubler
i nuer
sekunder
minutter
og når frem
til tiden.

3.
når trompetmusikken
holder op
og man kan
hvile ørerne
og folde armene ud
og benene.

4.
løfter sig over
knæer og albuer
og spankulerer
som en fri fugl.

5.
viser tillid
som gaver
af guld
og ædelsten
og jeg bliver
varm om hjertet
og går smilende
derfra.

6.
jeg rammer
gode ord
og siger
brilliante ting
og takker rundt
så fint
et selskab
ikke skæve ord
og vrøvl
med kold sved
under armene.

7.

taler til mig
som en person
med min egen
geometri
et linjestykke
kan folde sig
ud
en trekant
kan rejses.

8.

to linier
som er
parallelle
og af og til
mødes.

9.

har du haft en god tur
tusind fugle rejser sig
og synger
ja ja
jeg er møgtræt
og
tak fordi I spurgte.

10.
gudsriget
er langt væk
og dog
lejlighedsvis
noget nærmere.

11.
for en officer i Kejser Frans Josefs
østrig-ungarske arme
er ethvert møde
en kamp
man forlader ikke
et teselskab
før slaget
er vundet.

12.
mine Damer og Herrer
en født vinder
og
en heldig taber
gør Deres indsats
spillet er igang.

13.
hvad får man
hvis man vinder
og
hvad sker der
hvis man taber
og
kan man være med
udenfor konkurrence.

14
den fromme mand
går til kamp
og krig
hver af
ugens dage
og på den
syvende dag
hviler han
og føler
at alt er
såre godt.

15.

fornærmer folk
og smadrer ting
omkring sig
en god fyr
der ikke aner
hvad han gør.

16.

kringler sig frem
med finter
og bagtanker
skider på
den rette vej
og
den lige linje

17.

sætter tingene
på plads
på den forkerte
plads
og skaber
kan man sige
kaos.

18.

en ekspressionist
med en skarpladt pistol
flere hundrede millioner
ekspressionister
med tunge håndvåben.

19.

jeg tager min hvide kittel på
og indstiller dig
så det passer mig
bedst
og lad os så
få en snak igang.

20.

i min kikkert
kan jeg se
små fjerne ting
som store nære ting
og
når jeg vender
kikkerten
kan jeg se
store nære ting
som små fjerne ting.

21.

ser efter
det forkerte
og finder aldrig
det rigtige.

22.

grimasserne kolliderer
er der sagt
noget forkert
trådt på en mine
det ryger
med finker
skrubbudser
og lange hvide orm
så kommer der en øl
på bordet
og tingene går videre
som ingenting.

23.

taler i tunger
er det poesi
ophøjet visdom
eller pærevrøvl
det ene
er ikke bedre
end det andet
bare
man er positiv.

24.

slikker sårene
efter selskabslivet
et par bid
og overfladiske
skrammer
ingen indre
kvæstelser.

25.

tager gode oplevelser
frem
som fotografier
og pudser rammen
og får varmen.

26.

skælder ud over
dårlige nyheder
og brokker sig
over brokkerne
er der en glæde
en skønhed
også
for et næsehorn.

27.

lejlighedsvis
kan man fornemme
den sorte feber
som en prikken
i næsen
en snue
ikke en pest.

28.

indfoldede
og selvforståede
sidder de
på Akropolis
og lyset
er deres lys
og de kæmper
mod mørket.

29.

med den sorte
diamant
og den automatiske
metro
og tusinder af tiggere
og hjemløse
i gaderne
kan vi signalere
at vi er med
på den værste.

30.

når vi har magt
over det
og fuldkommen ro
i salen
stikker vi fingeren
i jorden
og finder ud af
hvad der foregår.

31.

borgerne
graver grøfter
og bygger mure
kun store netværk
svæver
over vandene.

32.

de store magthavere
og hele vejen ned
til de små
magthavere
der leder
og fordeler
lykken og
det gode liv.

33.

øver sig
i foragt
og råhed
og gør
gode fremskridt.

34.

taler til det værste
og viser os billeder
får
med lusset pels
ulve
med vilde øjne
og fråde om gabet.

35.

det åbne sår
vækker
blodtørsten
og ægger
til bid.

36.

når tyrannen
bliver vred
kan han ikke
være en
venlig tyran
med blød hånd.

37.

jeg skriver et digt
jeg mener
det er det mindste
jeg kan gøre.

38.

siger det
een gang til
med føelse
sådan
stærk
i sympatien
og stærk
i aversionen.

39.

den der staver g
i muligt
gør det hele
halvt om halvt
umuligt.

40.

han tog
hans hat
og
gik hans vej
og
trodsalt
der er mere
ejerskab
i hans
end i sin.

41.
for god
til denne verden
eller
for ringe
eller bare
forkert.

42.
med forsigtighed
og venligt
det kan gå
slem nok
endda
en søvngænger
kan vågne
en høne
falde ned
fra sin pind.

43.

en smule omløb
så venstre hånd
ved
hvad højre gør
og højre hånd
ved
hvad venstre gør.

44.

det bliver mildere
og på søndag
vender solen
vi lever
i store tider.

46.

jeg rydder op
en smule
og går ind
og sover
til imorgen.

Jan Torstenson

nu nu nuerne. digte, 24 sider, 1991.

en dag i Ekbatana. filosofi, 32 sider, 1992.

fluor i suppen. digte, 21 sider, 2000, 2001.

hug en hæl, klip en tå. digte 29 sider, 2002, 2006.

om en subjektiv etik I-III.

I. den aristoteliske etik. 79 sider, 2002, 2004.

II. vej, autor. 37 sider, 2003.

III. subjekt. 28 sider, 2003.

ethos-polis argumentet I-II.

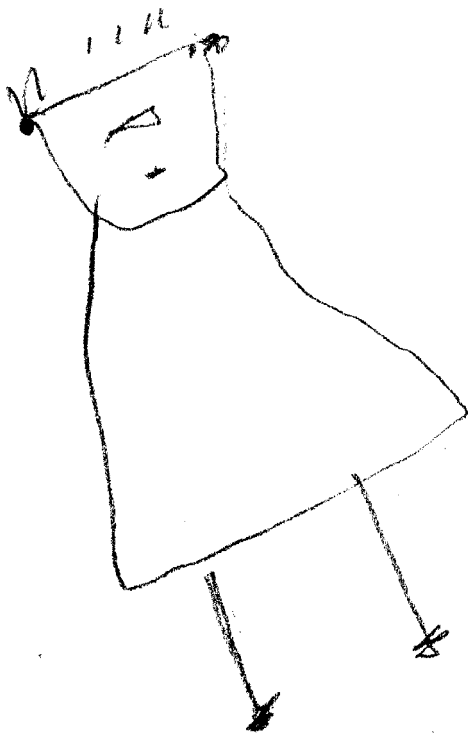
I. set og adfærd. fra Emile Durkheim til
Platons makrosociologi. 65 sider, 2004, 2005.

II. civiltilstanden. 64 sider, 2006.

nok er nok nok. digte, 20 sider, 2005, 2007. 2009.

PROSIT

Voldbjergvej 31, 6950 Ringkøbing

PROSIT

2005.
tredje udgave marts 2009.